

2. Кравців Р.Й. Біологічно-активні речовини – регулятори метаболізму, чинники здоров'я худоби та високої продуктивності / Р.Й. Кравців, А.М. Стадник, М.В. Клочковская. // Вісник Дніпропетровського державного університету – Дніпропетровськ, 2005-№2.-с. 193-196
3. Цюпко В.В. Физиологические основы питания молочного скота / В.В. Цюпко – Киев, Урожай, 1984-150 с.
4. NRC. Nutrient requirements of dairy cattle. Nat / Acad. Sci – 1978.

ВПЛИВ ХЛОРИДІВ НАТРІЮ ТА КОБАЛЬТУ НА ОБМІН МІНЕРАЛЬНИХ РЕЧОВИН В ШЛУНКОВО–КИШКОВОМУ ТРАКТІ БИЧКІВ

Антіпін С.Л., к. біолог. н., доцент, Югай К.Д., к. біолог. н., доцент, Жукова І.О., д. вет. н., доцент, Бобрицька О.М., к. вет. н., доцент, Водоп'янова Л.А., к. біолог. н., асистент
Харківська державна зооветеринарна академія м. Харків

Анотація. Наведені результати досліджень по вивченню впливу додавання до раціону хлористого натрію і хлористого кобальту на обмін мінеральних речовин в шлунково–кишковому тракті бичків.

Ключові слова: мінеральні речовини, шлунково–кишковий тракт, раціон, хлорид натрію, хлорид кобальту.

EFFECT OF CHLORIDE OF LIME AND CHLORINATED COBALT ON METABOLISM OF MINERAL SUBSTANCES IN GASTRO-INTESTINAL TRACT OF BULL-CALVES

Antipin S.L. candidate of biological science, lecturer, Yugay K.D. candidate of biological science, lecturer, Zhukova I.A., doctor of veterinary science, lecturer, Bobritskaya O.N. candidate of veterinary science lecturer, Vodopyanova L.A. candidate of biological science assistant, Kharkov state zooveterinary academy, m. Kharkov

Summary. The results of the investigations on the study of the effect of feed additives (chloride of lime and chlorinated cobalt) on the metabolism of mineral substances in gastro-intestinal tract of bull-calves have been presented in the article.

Key words: mineral matters, gastro-intestinal tract, ration, chloride lime, chloride cobalt.

УДК 619:616/073.7

ВИЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ОРГАНІВ І СИСТЕМ ОРГАНІЗМУ ТВАРИН З ВИКОРИСТАННЯМ БІОРЕЗОНАНСНОЇ МЕТОДИКИ

Бобрицька О. М., к.вет.н., доцент

Харківська державна зооветеринарна академія, м. Харків

Анотація. У роботі розглядаються нетрадиційні методи визначення функціонального стану органів та систем організму людини та тварин й способи їх корекції

Ключові слова: енергія, функціональний стан, біорезонансна медицина, біологічно активні точки, електромагнітне випромінювання.

Актуальність проблеми. У останні десятиліття, як в зарубіжній, так і вітчизняній літературі велика увага приділяється методам нетрадиційної діагностики та корекції функціонального стану органів, систем та організму в цілому, зокрема –біорезонансному методу. Достоїнства методу: 1) простота техніки і виражена ефективність при багатьох функціональних захворюваннях і больових синдромах; 2) відсутність побічних реакцій (зокрема, алергічних) 3) відсутність необхідності в застосуванні лікарських засобів, або мінімізація їх кількості[11;12;14]. Але використання методу стає неможливим без знання його фізіологічних основ, що і визначає проблеми біорезонансної медицини на сучасному етапі розвитку науки.

Життя, як найбільш складна форма матерії, розглядається як форма існування білкових тіл, істотним моментом якої є постійний обмін речовин з довкіллям. З припиненням обміну - припиняється життя.

Розглядаючи обмін речовин, як специфічну ознаку живої матерії, загальноовизнаним є той факт, що в процесі проміжного обміну енергія поживних речовин звільняється у формі різних видів енергії: хімічною (АТФ), тепловою, механічною (енергії руху) і електричною.

Стало загальноовизнаним існування потенціалу спокою, дії, ушкодження, реєстрація яких, стала можливою завдяки, методам гальванометрії, осцилографії та ін. Ці властивості знайшли широке практичне застосування для визначення функціонального стану серця (ЕКГ), міометрію (БМ), мозку (ЕЕГ)[10].

Відомо, що на фізичному рівні джерелом енергії є атом навколо якого обертаються електрони, при цьому найбільш активними є електрони зовнішньої оболонки. При дії будь-якого чинника на рівні атома відбувається переміщення електронів з внутрішніх на зовнішні орбіти, що мають інший енергетичний рівень, причому, повертаючись, електрони випускають фотон, що відноситься надмірну кількість енергії. Це четвертий, після ядерного, атомного і молекулярного рівнів квантової організації природи біологічного об'єкту. [1,13] Будь-яка клітина, орган, система, організм в цілому є джерелом електромагнітних випромінювань. Між клітинами існує безконтактна взаємодія за допомогою квантової інформації. Кванти електромагнітного поля виступають як матеріальний носій інформаційних потоків у біологічних системах. Усі життєві процеси по суті – це хвилові процеси. Кожна жива істота є носієм хвильової інформації з власним магнітним полем. Щомиті в кожному з нас одночасно відбувається безліч біохімічних реакцій. З фізичної точки зору, будь-яка хімічна реакція є рухом заряджених мікрочасток: іонів, поляризованих молекул, протонів, електронів і рух цих часток створює магнітне поле[16].

Будь-яка жива клітина маючи на рівні мембран різницю потенціалів (наприклад: для нервової і м'язової на рівні – 60-90мВ) здатна генерувати електромагнітні хвилі певної частоти і довжини, які передаються на інші клітини з яких складається потенціал дії того або іншого органу: серця, печінки, селезінки та ін.

Організм – це єдине ціле, у якому існують міжклітинні, міжорганні, міжсистемні зв'язки, які здійснюються за допомогою різноманітних механізмів (нервових, гуморальних, електричних, хвильових)[9]. У останні роки з'явилися роботи про те, що живі організми можуть випромінювати електромагнітні хвилі у міліметровому діапазоні [11;14]. У цілісному організмі існує система електромагнітних випромінювань різних органів, систем, які в здоровому організмі знаходяться в повній гармонії, взаємодіючи між собою. Особливо виразний взаємозв'язок систем кровообігу і дихання, тому нерідко виникають захворювання систем органів дихання унаслідок порушення діяльності органів кровообігу і навпаки.

Дослідження останніх десятиліть показали, що клітини, тканини і органи є структурами, що мають точні електромагнітні характеристики[14]. Вдалося експериментально довести, що вони можуть глибоко змінюватися при патологічних процесах, причому навіть уже в латентний період хвороби. Електрони і електромагнітне поле несуть енергію, заряди і інформацію. Вони є "паливом" для усіх життєвих процесів, а електромагнітне поле підтримує нормальний фізіологічний стан клітин – стан гомеостазу.

На підставі цих даних активно розвивається біоінформаційна медицина. Останнім часом у літературі використовується таке поняття, як функціональна енерго-інформаційна (ФЕІ) система організму[1]. Призначення ФЕІ-системи – забезпечити енерго-інформаційний гомеостаз організму. ФЕІ система – це та класифікаційна ніша, яку повинна зайняти біоенергетика у фізіологічній науці. Складовими цієї системи є: біополе, канално-точкова система, чакри, ЦНС. Проте, тільки забезпеченням енерго-інформаційного гомеостазу організму не обмежується функція цієї системи. Зовнішні складові ФЕІ-системи – біополе – можна представити як оболонку або кокон, що покриває весь організм. При такій конструкції енергетики організму будь-яка дія нього, будь то світло, звук, біологічний чинник (збудник захворювання), фізична дія або простий контакт з іншим організмом обов'язково відбувається спочатку через біопольові, потім через канално-точкову і чакральну структури. Іншими словами, будь-який чинник дії залишає свій «енергетичний слід» у зовнішній частині системи. Це вірно, оскільки будь-який чинник дії матиме свою енергетику: звук, світло, тепло і тому подібне – це електромагнітні хвилі: збудник захворювання, як живий мікроорганізм має свій "кочок"; матеріальні предмети – своє електромагнітне поле[4;16].

Це постулат використовується у Східній медицині майже 5 тисяч років, оскільки в китайській літературі немає поняття діагноз – там орієнтуються в основному на симптоматику[2,9].

Наступною енергетичною структурою організму є канално-точкова, тобто енергія руху каналами (меридіанами) і вони пов'язані із зовнішнім середовищем через точки. Кожен внутрішній орган має однойменний канал[5].

Всесвітньо визнаний взаємозв'язок біологічно-активних точок (БАТ) з різними органами і тканинами. Стан БАТ визначають шляхом реєстрації електrofізіологічних параметрів. Вони досить добре вивчені загально відомі [6;7,17].

Нині разом з альтернативними методами діагностики і лікування, такими як акупунктура, гірудотерапія, рефлексотерапія активно розвивається інформаційна медицина, в яку входить біорезонансна діагностика і терапія[9;10;14;15;17].

У фізиці резонанс характеризується, як сильне зростання амплітуди електричних, механічних, звукових, магнітних і інших коливань під впливом зовнішніх дій, коли частота власних коливань об'єкту співпадає з частотою коливань зовнішньої дії [13;16].

Біорезонансна медицина (діагностика і лікування) – досить молода галузь медицини, яка з'явилася завдяки науково-технічному прогресу в області медицини і біофізики[16]. Установлено, що для кожної клітини, будь то клітина якого-небудь органу людини, вірусу або бактерії, існують свої нормальні біофізичні параметри - електромагнітні коливання з певною частотою. Ці коливання специфічні і неповторювані. Так, наприклад, частоти простих, грибків, бактерій, різних паразитів і інших патогенних організмів лежать у діапазоні від 30 до 900 Гц, а резонансні частоти структур, наприклад, організму людини - у діапазоні 1-10 МГц [14].

У разі яких або захворювань, або функціональних відхилень на латентній стадії хвороби, ці параметри клітини змінюються. Причому, при різних хворобах клітина міняє свої параметри на різні частоти. У організмі існують так звані біологічні енерго-інформаційні меридіани, для кожних органів і систем організму вони свої. Ці меридіани об'єднують біологічно активні точки організму, які і є джерелами інформації про біофізичні параметри клітин. Створені прилади, працюючи з інформацією біофізичних параметрів клітин. На цьому і заснований принцип **біорезонансної медицини**[12].

Відповідно до джерела електромагнітних коливань на тепер слід розрізняти два основні види терапії :- ендогенна біорезонансна терапія - це терапія власними електромагнітними коливаннями організму пацієнта після їх спеціальної обробки;- екзогенна біорезонансна терапія - це терапія зовнішніми сигналами, з якими окремі органи і системи організму входять в резонанс [11].

За допомогою спеціальних комп'ютерних програм і приладів, які розташовують на пацієнтах на місцях біологічно активних точок (у собак, як і у людей є 14 енергетичних меридіанів і близько 107 БАТ) використовуючи вносні електроди, спочатку організм пацієнта калібрується за рівнем сигналу, що подається, тобто визначається середньозважений сигнал, свого роду норма для цього пацієнта[3]. Потім, до контуру виміру вносяться частоти, що імітують дію того або іншого чинника. Якщо організм пацієнта на цей чинник реагує - цей чинник для нього важливий . А на наступному етапі ми можемо визначити, як впливає на організм цей сигнал: позитивно або негативно. Причому за відповіддю організму можна визначити: чи є патогенний чинник або його немає, або є якась патологія, або її немає.

Сигнали, отримані за допомогою електродів, закріплених на біологічно активних точках і біологічно активних зонах, обробляються приладом, який виділяє і посилює фізіологічні і послабляє патологічні коливання. Знаючи нормальну частоту коливань клітинної мембрани і впливаючи відповідними міліметровими хвилями, можна "настроїти" клітини на потрібний частотний режим. Така комплексна корекція нормалізує імунний статус в цілому і спонукає організм відшукувати наявні резерви для боротьби з недугою. Виявляючи ж частоту вірусу, комп'ютер посилює цей сигнал і відправляє назад, блокуючи цим життєву частоту небезпечної інфекції. При цьому енергетика здорових клітин в мільйони разів перевищує енергетику патологічних, тому резонансне випромінювання для них несуттєво[11]. Скоректовані коливання "повертаються" пацієнтові. В результаті ослабляються або повністю пригнічуються патологічні і посилюються фізіологічні коливання, поступово відновлюється фізіологічна і динамічна рівновага в організмі (гомеостаз).

Унікальна технологія дозволяє записувати нормальний (фізіологічний) для цього пацієнта спектр електромагнітних коливань на різні інформаційні носії (вода, гомеопатична крупка, фізіологічний розчин і тому подібне), надалі використовувати для лікування, в перерві між сеансами описаної біорезонансної терапії[12].

Під впливом біорезонансу посилюється тканинний обмін, підвищується фагоцитарна активність лейкоцитів, проявляється беззаспокойлива дія, що сприяє зворотному розвитку запальних процесів, відбуваються біохімічні процеси, що призводять до зміни білкових структур клітин з виділенням біологічно активних речовин, що впливають на кровообіг і живлення тканин. До дії біорезонансної терапії чутлива вегетативна нервова система, що проявляється розширенням

кровоносних судин, зменшенням вмісту цукру крові, підвищенням функції щитовидної залози [8]. Викликає видимі реакції: розширення капілярів, посилення кровотоку, підвищення проникності капілярів і мембран клітин, зміну водного обміну, гідрофільності колоїдів клітини, співвідношення між катіонами і аніонами, між калієм і кальцієм.

Біорезонансна діагностика функціонального стану органів і систем організму і їх корекція не є панацеєю від усіх бід, але це сучасна, недорога, мобільна, точна в діагностиці (до 98%) і ефективна в лікуванні багатьох патологій (до 85%) методика [8;11].

Висновки

Позитивними чинниками, які зумовлюють використання біорезонансного методу визначення функціонального стану органів і систем організму є:

1. можливість виявити приховані зміни функціонального стану органів і систем;
2. мінімум часу на тестування практично усіх систем організму;
3. можливість тестування лікарських речовин на прийняття їх організмом;
4. можливість мінімізувати негативний вплив лікарських речовин, тому що їх підбір

—індивідуальний.

На сьогодні в передових країнах енерго-інформаційна медицина оголошена пріоритетним напрямом. Для розвитку цих методів діагностики і лікування притягуються провідні науково-дослідні установи: в США Нью-йоркська академія наук і технологій, Гарвардський університет. У Німеччині - ряд всесвітньо відомих науково-виробничих фірм, в Росії - центри "ИМЕДИС", "Коверт" та ін. Щороку на міжнародних наукових конференціях, що проходять у Москві, повідомляються факти біорезонансної і мультирезонансної діагностики та терапії, що знову підтверджують високу ефективність даного методу.

Література

1. Ветеринарная патология, №4 2003, с 97-110
2. Вогралик, В.Г. Основы китайского лечебного метода Чжень-цзю: монография /В.Г.Вогралик. Горький: Волго-Вятское кн. изд-во, 1961. 320 с.
3. Гиразури, В.С. Изучение активности кожных точек у экспериментальных животных /В.С.Гиразури, И.И.Левитская, Т.В.Галкина // В кн: Клиническое и экспериментальное применение новых методик и аппаратов.- М., 1976, С. 97-100.
4. Дубров А.П. Земное излучение и здоровье человека. — М.: АИФ, 1992. — 45 с.
5. Дуринян, Р.А. Методологический и физиологический анализ проблемы точек, меридианов и энергии в рефлексотерапии /Р.А.Дуринян// Теория и практика рефлексотерапии.- Саратов, 1981.- С. 3-11.
6. Казеев Г.В. Ветеринарная акупунктура /Г.В. Казеев РИО РГАЗУ М.: 2000.- 398 с.
7. Качан А.Т. Анатомо-топографическое расположение корпоральных точек акупунктуры и показания к их применению А.Т. Качан, Н.Н. Богданов, П.Х. Варнаков и др. Воронеж: изд-во Воронежского университета, 1990. 144 с.
8. Короп А.Ф., Павлусенко І.І., Побочний А.М., Рогожин Б.А., Арямнова О.В. Застосування пристрою електропунктурної стимуляції в роботі сімейного лікаря. Нововведення. — 2003. — Реєстр по МОЗ України 20 (18) 03.
9. Лакуста, В.Н., Гроссу Г.С. Краткие основы рефлексотерапии: Иглоукальвание и прижигание.- Кишинев.: Штинца, 1980.- 195 с.
10. Лукомский И.В., Стэх Э.Э., Улащик В.С. Физиотерапия, лечебная физкультура, массаж.— Минск: Выш.школа — 1999.— 335 с.
11. Мейзеров Е.Е., Блинков И.Л., Готовский Ю.В. и др. Биорезонансная терапия: Метод.рекомендации.— М.: Науч.-практ. центр традиц. медицины и гомеопатии МЗ РФ, 2000.— 27 с.
12. Павлусенко І.І., Короп А.Ф. Застосування пристрою „Лідемед-біо” для біорезонансної та променевої терапії в практиці сімейного лікаря. Нововведення. — 2006. — Реєстр по МОЗ України 72/24/06.
13. Ремизов А.Н. Медицинская и биологическая физика. — М.: Высш. школа, 1996. — 608 с.
14. Самосюк И.З. Нетрадиционные методы диагностики и терапии И.З. Самосюк, В.П. Лысенюк, Ю.П. Лиманский и др. Киев "Здоровье", 1994. 816.
15. Трапезов Е.В. "Акупунктура как один из методов нетрадиционной медицины в ветеринарии" ж-л Ветеринар стр.32-35 3 2002 г.
16. Хадарцев А.А. Новые медицинские технологии на основе взаимодействия физических полей и излучений с биологическими объектами // Вестн. новых мед.технологий.— Тула.— 1999.— 1.— С. 7-15.

17. Часнык Н.Г. Опыт применения электропунктуры в ветеринарии Н.Г. Часнык, В.Я Каськов, И.М. Андрианов Ветеринария. 1993. №7. С.11-14.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ФУНКЦИОНАЛЬНОГО СОСТОЯНИЯ ОРГАНОВ И СИСТЕМ ОРГАНИЗМА
ЖИВОТНЫХ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ БИОРЕЗОНАНСНОЙ МЕТОДИКИ

Бобрицкая О. Н., к.вет.н., доцент

Харьковская государственная зооветеринарная академия, г. Харьков

Аннотация. В работе рассматриваются нетрадиционные методы определения функционального состояния органов и систем организма человека и животных и способы их коррекции

Ключевые слова: энергия, функциональное состояние, биорезонансная медицина, биологически активные точки, электромагнитное излучение.

DETERMINATION OF THE FUNCTIONAL STATE OF ORGANS AND SYSTEMS OF ORGANISM OF
ANIMALS WITH THE USE OF BIORESONANT METHODOLOGY

Bobritska O., associate professor

Kharkov state Zooveterinary academy, Kharkiv

Summary. The unconventional methods of determination of the functional state of organs and systems of organism of man and animals and methods of their correction are in-process examined

Key words: energy, functional state, bioresonance medicine, bioactive points, electromagnetic radiation.

УДК: 636.7:612.419:57.086.13

ВЛИЯНИЕ ДМСО И ЗАМОРАЖИВАНИЯ-ОТОГРЕВА НА КЛЕТОЧНЫЙ
СОСТАВ КОСТНОГО МОЗГА СОБАК

Водопьянова Л.А., к.б.н., ассистент, vodopyanova@mail.ru

Бобрицкая О.Н., к.вет.н., доцент

Антипин С.Л., к.б.н., доцент

Бусыгина И.Э., к.б.н., ст. преподаватель

Жукова И.А., д.вет.н., доцент

Харьковская государственная зооветеринарная академия, г. Харьков

Аннотация. Исследование костного мозга собак до и после криоконсервирования показало, что сохранность клеток после замораживания-отогрева без криопротектора не превышает 6%. При использовании диметилсульфоксида сохраняется до $83,51 \pm 1,9\%$ клеток, а показатели клеточного состава остаются близкими к показателям контроля.

Ключевые слова: клетки костного мозга, криоконсервирование.

Актуальность проблемы. Костный мозг - это комплекс клеток активно участвующих в кроветворении [1, 2, 3]. Высокий терапевтический потенциал обуславливает необходимость создания резерва клеток костного мозга (ККМ) домашних животных. Таким образом, низкотемпературное консервирование ККМ, является необходимым этапом хранения биоматериала перед трансплантацией и лечением нарушений гемопоэза.

Многие годы ведутся исследования направленные на изучение механизмов и борьбу с негативными последствиями криоповреждения. Применение криопротекторов позволяет повысить сохранность клеток, но вещества, используемые для снижения отрицательных эффектов замораживания-отогрева, сами могут оказывать негативное влияние на клетки [4]. Учитывая гетерогенность популяции КМ, состоящей из клеток различных уровней дифференцировки и выполняющих различные функции [5], высокий интерес представляет выявление клеток наименее чувствительных к действию криопротектора и факторам криоконсервирования.

Цель работы - изучить сохранность клеток и показатели миелограммы костного мозга собак после действия ДМСО и замораживания-отогрева.

Материал и методы исследования. Получение ККМ. ККМ были получены от 3-4 летних собак ($n = 10$). Все животные были свободны от паразитов и вакцинированы. ККМ получали из